

Sag anlagt den 3. marts 2010 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-118/10)

(2010/C 113/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2009/991/EU af 16. december 2009 om Republikken Letlands myndigheders ydelse af statsstøtte til køb af landbrugsjord mellem den 1. januar 2010 og den 31. december 2013 ⁽¹⁾ annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved at vedtage den anfægtede afgørelse har Rådet ophævet Kommissionens beslutning, som følger af forslaget om passende foranstaltninger i punkt 196 i rammebestemmelserne for landbrug fra 2007 og af Letlands ubetingede tilslutning til forslaget, hvorefter Letland er forpligtet til at bringe en eksisterende støtteordning til køb af landbrugsjord til ophør senest den 31. december 2009. Under påberåbelse af, at der foreligger særlige omstændigheder, har Rådet faktisk givet tilladelse til, at Letland opretholder denne ordning, indtil rammebestemmelserne for landbrug fra 2007 udløber den 31. december 2013. De af Rådet fremførte omstændigheder som begrundelse for afgørelsen er af indlysende grunde ikke usædvanlige omstændigheder af en sådan karakter, at de kan begrunde den trufne afgørelse, og tager ikke hensyn til Kommissionens beslutning med hensyn til denne ordning. Til støtte for påstanden om annullation har Kommissionen fremført fire anbringender:

a) For det første finder Kommissionen, at Rådet ikke havde kompetence til at handle i medfør af artikel 108, stk. 2, tredje afsnit, TEUF, fordi den støtte, som Rådet godkendte, var en eksisterende støtte, som Letland havde forpligtet sig

til at afskaffe ved udgangen af 2009, da Letland godkendte de passende foranstaltninger, som Kommissionen havde foreslået det.

b) For det andet har Rådet begået magtfordrejning, idet Rådet tilsigtede at ophæve konklusionen om, at støtteforanstaltningerne, som Letland frit kunne opretholde indtil udgangen af 2009, men ikke derefter, kunne opretholdes indtil 2013.

c) Dernæst gør Kommissionen i sit tredje anbringende gældende, at den anfægtede afgørelse er vedtaget i strid med princippet om loyalt samarbejde, som gælder for medlemsstater og også imellem institutionerne. Rådet har med sin afgørelse fritaget Letland fra dets samarbejdsforpligtelse med Kommissionen i forbindelse med de passende foranstaltninger, som denne medlemsstat har godkendt, vedrørende eksisterende støtte til køb af landbrugsjord inden for rammerne af samarbejdet i henhold til artikel 108, stk. 1, TEUF.

d) Med sit sidste anbringende gør Kommissionen gældende, at Rådet har anlagt et åbenbart fejlskøn, for så vidt som Rådet fandt, at der forelå særlige omstændigheder, der kunne begrunde den godkendte foranstaltnings vedtagelse.

⁽¹⁾ EUT L 339 af 22.12.2009, s. 34.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Marknadsdomstolen (Sverige) den 8. marts 2010 — Konsumentombudsmannen (KO) mod Ving Sverige AB

(Sag C-122/10)

(2010/C 113/55)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Marknadsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Konsumentombudsmannen (KO)

Sagsøgt: Ving Sverige AB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal betingelsen »hvorved forbrugeren sættes i stand til at foretage et køb« i artikel 2, litra i), i direktiv 2005/29 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked ⁽¹⁾ fortolkes således, at en købsopfordring foreligger, så snart oplysningerne om det annoncerede produkt og dets pris er tilstrækkelig til, at forbrugeren kan træffe en afgørelse om køb, eller stilles der krav om, at den kommercielle kommunikation også giver en faktisk mulighed for at købe produktet (eksempelvis en bestillingskupon) eller at den forekommer i forbindelse med en sådan mulighed (eksempelvis en reklame uden for en butik)?
- 2) Hvis ovenstående spørgsmål besvares med, at der stilles krav om en faktisk mulighed for at købe produktet, skal en sådan da allerede antages at foreligge, hvis den kommercielle kommunikation henviser til et telefonnummer eller en internetside, hvor produktet kan bestilles?
- 3) Skal artikel 2, litra i), i direktiv 2005/29 fortolkes således, at betingelsen vedrørende pris er opfyldt, hvis den kommercielle kommunikation indeholder en frapris — dvs. den laveste pris, som det annoncerede produkt eller den annoncerede produktkategori kan købes for — mens det annoncerede produkt eller den annoncerede produktkategori findes i andre udformninger eller med et andet indhold til priser, som ikke angives?
- 4) Skal artikel 2, litra i), i direktiv 2005/29 fortolkes således, at betingelsen vedrørende produktets karakteristika er opfyldt, så snart der foreligger en præsentation af produktet i ord eller billeder (»verbal or visual reference to the product«), hvilket vil sige på en måde, så produktet identificeres, men ikke derudover beskrives?
- 5) Hvis det foregående spørgsmål besvares bekræftende, gælder dette da også, hvis det annoncerede produkt udbydes i flere udformninger, men den kommercielle kommunikation kun henviser til det under en fælles betegnelse?
- 6) Skal artikel 7, stk. 4, litra a), fortolkes således, at det i situationer om opfordring til køb er tilstrækkeligt, at alene visse af de vigtigste karakteristika angives, og at den erhvervsdrivende i øvrigt henviser til sin internetside under forudsætning af, at der her findes væsentlige oplysninger om produktets vigtigste karakteristika, pris og øvrige forhold i overensstemmelse med betingelsen i artikel 7, stk. 4?

- 7) Skal artikel 7, stk. 4, litra c), fortolkes således, at det er tilstrækkeligt at angive en frapris, for at betingelsen vedrørende pris skal anses for opfyldt?

⁽¹⁾ EUT L 149, s. 22.

Sag anlagt den 10. marts 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-127/10)

(2010/C 113/56)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Karanasou-Apostolou og G. Zavvos)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2006/42/EF udløb den 29. juni 2008.

⁽¹⁾ EUT L 157 af 9.6.2006, s. 24.